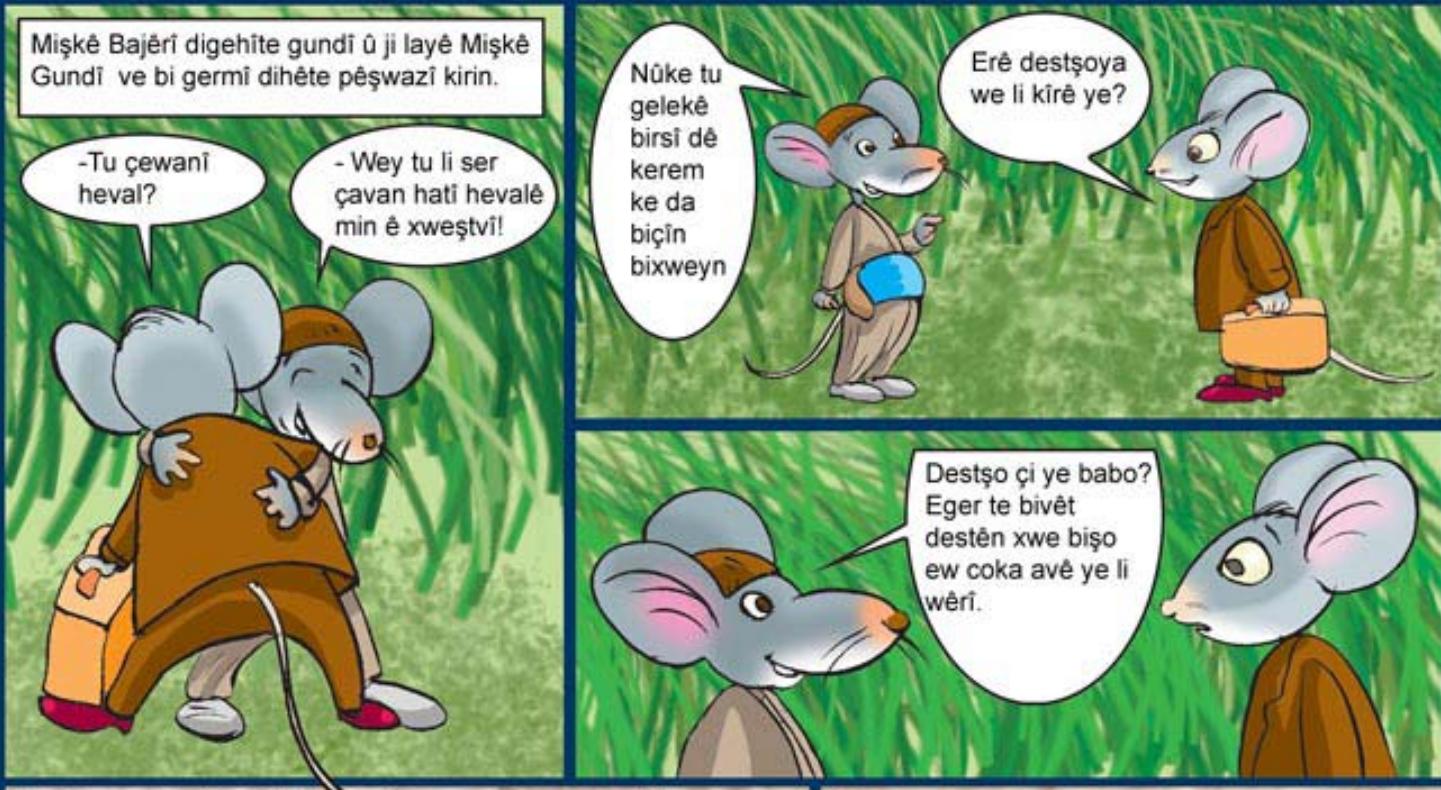


# Mişkê Gundî û Mişkê Bajêrî

Çirok: Keleporê Cihanî

Wergeran û Sinarî: Evraz Hisin



Mışkê Gundî piştî heyamekê diçîte seredana hevalê xwe li bajêri. Li devê bajêri digehine êk û diçine ser û stûyên êk...



Wey babo eve ci ye?  
Eve ci çiyanê? wên  
he ci canewerin hosa  
bilez bi rê ve diçin?

Mışkê Bajêri: Ew  
avahî ne, ne  
çiyanê! Ewêñ he ji  
turimbêlin, ne

Ka dê were  
nûke tu yê bîrsî  
da biçin xwarinê  
bideme te!

Erê wella ezê bîrsime. Her çende min dû  
kêz û kulyekê qelew jî bi rêve yêñ xwarîn.

Mışkê Bajêri  
hevalê xwe  
dibete di  
metbexâ malekê  
ve û diçine di  
kawenterekê da..

Mışkê Bajêre: Dê  
bixwe heval! Eve  
guwiz, bahîv,  
penîr, kêk te ci

Wey! Bi rastî tu yê  
di behestê dal! Eve  
xwarina te ye lewra  
tu bi xwarina min  
razi nedibûy!

Ji nişkekêve xwudana  
malê dergehê kawen-

Xwe xilaske  
eve kabaniya  
malê hat.

Ez  
negehiştim  
çi bixwem jî.  
Kabaniya  
Malê ki ye?

Ooooh kabaniya malê  
em dîlibayn da me bi  
kêzka kujit. Bes çi nîne  
dê nûke çit û em dê  
çîne wêrê ve.

Jinik derdikevît.

Mışkê Bajêri hevalê xwe dibete ser mêzeyekê  
tijî ser tiştên xweşin wek mewlij û hijir û qeysî û  
çiklêt û cerezan.

